

ועל כן שמעי בת וראי, משום
שאת המראה של הכל, את
נקראת באר לחי וראי. משום כך
יש לה לעיין כל יום במעשי
העולם, לתת לאדם פפי מעשי.
בא וראה, כשברא הקדוש ברוך
הוא את העולם, הפקיד את
היכלו ביד הגבירה לעיין על
העולם, וכשבני העולם צדיקים,
נוספת שמחה למעלה.

והט"י אָנָה (תהלים מה), כנגד תפלות
הכל. וכן עשתה אף היא מפל
התפלות, לקרב עטרה לצדיק.
משום שהרי כל התפלות הן
לקרב העטרה לצדיק.

ושכחי עמך (שם), ששכבני לא
הולכים בדרך ישרה, יש לה
להביא עליהם מכות, כמו
שנאמר (ויקרא כו) והפיתי אתכם גם
אני שבע. ועל כן ושכחי עמך,
עשי אותם כאלו הם שכוחים מן
העולם, עד שישוּבו בתשובה
לפני. ובית אביך, שהוא אברהם,
שהיא בתו, ושמה בכל.

ויתאו המלך יפין (תהלים מה) - זה
המלך העליון שאוהב לדבק בך
ולהזדווג עמך זיווג עולמים.
ומתי? בשעה שכל בני היכל
המלך צדיקים, בשעה שיסרת
אותם והנהיגת אותם לרצון
המלך. זהו שפיתוב (משלי לא) משא
אשר יסרתו אמו. וזו בת שבע
אם שלמה, שהנהיגה אותו לרצון
המלך.

כי הוא אֲדִנִּיךָ (תהלים מה) - כל כחך
הוא ממנו. אין הלבנה מאירה
אלא מן השמש. שמה אדנ"י,
סימן לוקחת מבית המלך. א'
מראש הכל להתנהג בה, וי'
הראש של השם הקדוש, החכמה
העליונה.

והשתחוי לו (שם), כמו שנאמר
(מ"א א) ותקד בת שבע. ואז המלך
עושה כל רצונה. וישראל

עלמא תתאה. ועל דא שמעי בת וראי, בגין
דאת חיזו דכולא, את אתקריאת באר לחי
וראי. בגין כך אית לה לעיינא כל יומא
בעובדיהון דעלמא, למיהב לבר נש כפי
עובדוי.

הא חזי, בד ברא קודשא בריך הוא עלמא,
מני היכליה בידא דמטרוניתא לעיינא על
עלמא. וכד בני עלמא זפאין, חדוה אתוסיף
לעילא.

והט"י אָנָה, לקבל צלותא דכולא. וכן עבדת
אוף איהי מפל צלותין, לקרבא עטרה
לצדיק. בגין דהא כל צלותין, לקרבא עטרה
לצדיק הוא.

ושכחי עמך, דכד בני לא אזלין באורח מישר,
אית לה לאייתא צלוחין מחאן. כמה
דאת אמר, (ויקרא כו כד) והפיתי אתכם גם אני
שבע. ועל דא ושכחי עמך, עביד יתהון כאלו
הם שכוחין מעלמא, עד דיתובון בתשובתא
קמאי. ובית אביך, דא אברהם, דאיהי ברתיה,
ובכל שמה.

ויתאו המלך יפין, דא מלפא עילאה, דרחים
לאתדבקא בך, ולאזדווג בך זיווג
עלמין. אימת, בשעתא דכל בני היכלא
דמלפא זפאין. בשעתא דיסרת לון, ודברת לון
לרעותא דמלפא. הדא הוא דכתיב, (משלי לא א)
משא אשר יסרתו אמו. ודא בת שבע אם
שלמה, דדברת ליה לרעותא דמלפא.

כי הוא אֲדִנִּיךָ, כל חילא דידך (דף סה ע"א) מניה
הוא. סיהרא לא אתנהירת אלא משמשא.
שמה דילה אדנ"י, סימנא נקטת מבי מלפא.
א' מרישא דכולא לאתנהגא בה. וי' רישא
דשמא קדישא, חכמה עילאה.

והשתחוי לו, כמה דאת אמר (מ"א א לא) ותקד בת